

UZASADNIENIE

Powódka J. Ż. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 40.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w dniu 13.11.2010 r. w N. P. C. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, że manewrując pojazdem m – ki D. (...) o nr rej. (...) na łące wykorzystywanej do postoju pojazdów w rejonie targowicy potrącił powódkę powodując u niej obrażenia w postaci złamania otwartego strzałki lewej z przemieszczeniem odłamów, stłuczenia głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia powłoki jamy brzusznej, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas powyżej 7 dni. Wyłącznie winę za spowodowanie przedmiotowego wypadku ponosi P. C., o czym świadczy wyrok Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 7.06.2011 r. w sprawie sygn. akt II K 19/11. Sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń, które w postępowaniu likwidacyjnym przyznało powódce zadośćuczynienie za krzywdę w kwocie 10.000 zł, odszkodowanie w wysokości 1.890 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki oraz kwotę 1.165,10 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów. W trakcie leczenia szpitalnego na oddziale urazowo – ortopedycznym w okresie od 13 - 30.11.2010 r. powódce założono unieruchomienie gipsowe lewej kończyny dolnej i założono cewnik, a po opuszczeniu szpitala zmuszona była nadal utrzymywać pozycję leżącą, wymagała opieki osoby drugiej, poruszała się przy pomocy kul łokciowych. W okresie od 26.01.2011 r. do 11.03.2011 r. była ponownie hospitalizowana w Oddziale Ortopedycznym Szpitala Wojewódzkiego w Ł., gdzie rozpoznano u niej stan po przebyłym otwartym wieloodłamowym złamaniu 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej, zespół (...) stopy lewej, zakrzepicę żył głębokich goleni lewej. Po opuszczeniu szpitala kontynuowała leczenie w Poradni (...) Leczniczej Szpitala Wojewódzkiego w Ł.. W ocenie powódki wypłacona przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym kwota zadośćuczynienia jest nieadekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez nią w związku z zaistniałym wypadkiem.

Pozwane (...) S.A. w S. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. Nie kwestionowało faktu zaistnienia wypadku komunikacyjnego, jak też swojej odpowiedzialności cywilnoprawnej co do zasady, jednakże podniosło, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciło powódce kwotę 10.000 zł z tytułu zadośćuczynienia stosownie do opinii sporządzonej w dniu 19.03.2012 r. przez lekarza z zakresu ortopedii i reumatologii. Pomimo niekwestionowanych cierpień powódki powstałych na skutek wypadku i leczenia, dolegliwości powódki nie są nieodwracalne, a podnoszone w pozwie cierpienia mają w znacznej części charakter subiektywny.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 20.02.2014 r. rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 2.476 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu zwrotu kosztów opieki osób trzecich (k. 155 – 156). Ostatecznie w piśmie procesowym z dnia 19.09.2014 r. sprecyzowała żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 586 zł tytułem odszkodowania z tytułu kosztów sprawowania opieki przez osoby trzecie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania do dnia zapłaty, cofając powództwo w zakresie żądania kwoty 1.890 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki (k. 203).

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 6.10.2014 r. wyraziła zgodę na cofnięcie powództwa w zakresie kwoty 1.890 zł z tytułu opieki przez osoby trzecie i wniosła w tym zakresie o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 210).

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił i zważył co następuje:

W dniu 13.11.2010 r. P. C. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że manewrując pojazdem m – ki D. (...) o nr rej. (...) na łące wykorzystywanej do postoju pojazdów w rejonie targowicy przy ul.

(...) w N. potrafił pieszą powódkę J. Ż., powodując u niej obrażenia ciała w postaci: złamania otwartego strzałki lewej z przemieszczeniem odłamów, stłuczenia głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia powłoki jamy brzusznej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów jej ciała na czas powyżej 7 dni, za który to czyn z art. 177§1 kk Sąd Rejonowy w Łomży wyrokiem z dnia 7.06.2011 r. w sprawie II K 19/11 na zasadzie art. 66§1 kk w zw. z art. 67§1 kk postępowania karne wobec P. C. warunkowo umorzył na okres próby 2 lat (dowód – akta szkodowe, odpis wyroku w sprawie II K 19/11 k. 10, zeznania powódki k. 215v. – 216).

J. Ż. z miejsca wypadku została przetransportowana karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala Wojewódzkiego w Ł., gdzie była hospitalizowana od 13.11.2010 r. do 30.11.2010 r. w Oddziale Urazowo – Ortopedycznym. W czasie hospitalizacji stwierdzono u niej otwarte wieloodłamowe złamanie 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej z przemieszczeniem odłamów, stłuczenie głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenie ściany klatki piersiowej, stłuczenie powłok jamy brzusznej. W trakcie hospitalizacji założono J. Ż. unieruchomienie gipsowe lewej kończyny dolnej i założono cewnik. W pozycji leżącej utrzymywała płynną dietę, zgłaszała dolegliwości bólowe. Szpital opuściła z zaleceniem utrzymywania unieruchomienia gipsowego, zakazem obciążania chorej kończyny i poleceniem kontroli w poradni ortopedycznej (dowód: dokumentacja medyczna wraz z historią choroby k. 11 – 46, dokumentacja medyczna k. 95, akta szkodowe, opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138, zeznania powódki k. 215v. – 216). Po powrocie do domu była zmuszona utrzymywać pozycję leżącą. Wstawała z łóżka jedynie w celu zaspokojenia potrzeb fizjologicznych. W związku z dolegliwościami bólowymi przyjmowała leki przeciwbólowe, miała kłopoty ze snem. Podczas pobytu w domu poruszała się za pomocą kul łokciowych. Korzystała z pomocy swego męża w czynnościach życia codziennego, tj. podczas korzystania z toalety, podczas kąpieli, przy czynnościach higienicznych, przy wstawaniu z łóżka. Mąż pomagał jej w ubieraniu się, zmieniał pościel, robił zakupy, przygotowywał posiłki, zajmował się gotowaniem obiadów oraz sprzątaniami i praniem (dowód: historia choroby z poradni urazowo – ortopedycznej k. 11 – 46, dokumentacja medyczna k. 95, akta szkodowe, opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138, zeznania powódki k. 215v. – 216, zeznania świadka W. Ż. k. 81 – 82).

W okresie od 26.01.2011 r. do 11.03.2011 r. J. Ż. była ponownie hospitalizowana na Oddziale Urazowo – Ortopedycznym Szpitala Wojewódzkiego (...), gdzie rozpoznano u niej stan po przebytych otwartym wieloodłamowym złamaniu 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej, zespół (...) stopy lewej, zakrzepicę żył głębokich goleni lewej. W czasie leczenia poddawana była rehabilitacji, przyjmowała leki i okłady, zalecono chodzenie z odciążeniem chorej kończyny i kontynuowanie leczenia urazów powypadkowych w Poradni Urazowo – Ortopedycznej Szpitala Wojewódzkiego w Ł.. Ponadto powódka pozostawała pod opieką Poradni (...) Leczniczej Szpitala Wojewódzkiego w Ł., gdzie korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych w celu poprawy ruchomości chorej kończyny oraz zmniejszenia utrzymujących się dolegliwości bólowych (dowód: historia choroby k. 11 – 46, dokumentacja medyczna k. 95, akta szkodowe, opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138, zeznania powódki k. 215v. – 216). Dolegliwości bólowe u powódki bezpośrednio po wypadku miały charakter dolegliwości średnich, a po wypisaniu ze szpitala uległy złagodzeniu do lekkich, lecz ze względu na zapalenie żył mogły wzrosnąć do średnich. Przez okres miesiąca po pierwszym wypisaniu ze szpitala powódka wymagała opieki osób trzecich przez 4 godziny na dobę, po upływie tego okresu do 26.01.2011 r. przez 3 godziny na dobę, po wypisaniu ze szpitala w dniu 11.03.2011 r. pomoc osób trzecich była konieczna przez 2 godziny na dobę, a w kolejnym miesiącu potrzebowała pomocy przez godzinę dziennie (opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138).

J. Ż. w dniu 29.02.2012 r. zgłosiła szkodę (...) S.A. w S.. Komisja lekarska z udziałem specjalisty ortopedy traumatologa ustaliła uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 8 %. W związku z tym pozwane towarzystwo ubezpieczeń przyznało powódce zadośćuczynienia za krzywdę w kwocie 10.000 zł, odszkodowanie w wysokości 1.890 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki oraz kwotę 1.165,10 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów (dowód: akta szkodowe).

Okoliczności przedmiotowego wypadku z dnia 13.11.2010 r., którego uczestnikiem była powódka J. Ż. nie budzą wątpliwości i są bezsporne w niniejszej sprawie. Z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 7.06.2011 r. w sprawie II K 19/11 wynika bezspornie, iż winę za jego spowodowanie ponosi P. C.. Strony zgodne były także co do tego, że sprawcę wypadku łączyła z pozwanym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, na mocy której ubezpieczyciel przejął na siebie odpowiedzialność cywilną za wszelkie szkody spowodowane w związku z ruchem pojazdu marki D. (...) o nr rej. (...). Niezaprzeczalny był także ciężący na pozwanym ubezpieczycielu

obowiązek naprawienia zarówno majątkowych skutków szkody (art. 444 § 1 kc), jak też pieniężnego zadośćuczynienia za wyrządzoną poszkodowanej J. Ż. krzywdę (art. 445 § 1 kc).

Według przepisu art. 445 § 1 kpc w wypadkach przewidzianych w art. 444 kc sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Natomiast przepis art. 444 § 1 kpc przewiduje, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 4.07.1969 r., sygn. I PR 178/69 przewidziana w art. 444 § , 2 kc krzywda, za którą sąd może na podstawie art. 445 § 1 kc przyznać poszkodowanemu odpowiednią kwotę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, obejmuje zarówno cierpienia fizyczne jak i cierpienia moralne. Z przepisu tego wynika, iż w razie uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Ze względu na niewymierność krzywdy, określenie w konkretnym wypadku odpowiedniej sumy pozostawione zostało sądowi. Sąd dysponuje w takim wypadku większym zakresem swobody, niż przy ustalaniu szkody majątkowej i sumy potrzebnej do jej naprawienia. Nie oznacza to jednak, co podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20.04.2006 r. by ocena sądu nie poddawała się weryfikacji pod kątem jej zgodności z dyspozycją art. 445 § 1 kc. Kryteria istotne przy ustalaniu „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia to: rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpienia, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość, stopień winy sprawcy (sygn. akt IV CSK 99/05).

W okolicznościach niniejszej sprawy krzywda i jej rozmiar, jak i związek przyczynowy pomiędzy powstaniem krzywdy a działaniem osoby winnej przedmiotowego wypadku pozostawały okolicznościami bezspornymi w toku postępowania. Podobnie poza sporem pozostawała kwestia odpowiedzialności pozwanego za krzywdę poszkodowanej J. Ż., czego pozwany nie negował. Spór ogniskował się wokół zagadnienia, czy już wypłacone powódce przez pozwanego zadośćuczynienie w kwocie 10.000 zł w pełni rekompensuje jej cierpienia, czy też jej cierpienia uzasadniają większą kwotę zadośćuczynienia, o którą wносиła powódka, tj. dalsze 40 000 zł oraz czy wypłacona powódce przez pozwanego kwota 1.890 zł stanowi całkowity zwrot kosztów opieki nad powódką.

W ocenie Sądu stwierdzić należy, iż J. Ż. wykazała, iż uszkodzenia ciała, jakich doznała w wyniku przedmiotowego wypadku miały swoje ujemne następstwa, tak w sferze cierpienia fizycznych, jak i psychicznych. Sąd podzielił w całości jej zeznania złożone podczas przesłuchania w charakterze strony (k.-215v-216) oraz zeznania świadka - jej męża - W. Ż. (k.-81-82), przesłuchanych na okoliczność ustalenia przebiegu zdarzenia, rozmiaru krzywdy jakiej powódka doznała na skutek tego wypadku, procesu leczenia oraz jakie dolegliwości odczuwa do dnia dzisiejszego. Ich zeznania są spójne wewnętrznie, składane były w sposób spontaniczny i znajdują potwierdzenie w pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wynika z nich jednoznacznie, że konsekwencją wypadku drogowego, w którym powódka uczestniczyła były liczne obrażenia fizyczne, cierpienia psychiczne, a skutki tego zdarzenia są odczuwalne przez nią także obecnie. Niewątpliwie urazy jakich doznała, zwłaszcza otwarte wieloodłamowe złamanie 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej z przemieszczeniem odłamów oraz stłuczenie głowy z wstrząśnieniem mózgu wiązały się z licznymi, rozległymi cierpieniami. W tych okolicznościach nie sposób podważyć, iż przez długi czas u powódki utrzymywały się dolegliwości bólowe, o czym świadczyć może chociażby charakter i rozmieszczenie powyższych urazów. Jak wskazywała, silne dolegliwości bólowe odczuwała przez kilka miesięcy od zdarzenia. W tym okresie zmuszona była przyjmować leki przeciwbólowe, które pozwalały jej w miarę normalnie funkcjonować. Dostrzec również należy, iż powódka przez kilka miesięcy zmuszona była utrzymywać pozycję leżącą. Wstawała z łóżka jedynie w celu zaspokojenia potrzeb fizjologicznych, co z pewnością stanowiło dla niej duży dyskomfort i utrudniało czynności życia codziennego. Stąd też Sąd podzielił jej zeznania, iż bezpośrednio po zdarzeniu wymagała pomocy osób trzecich, a konkretnie męża w wykonywaniu praktycznie wszystkich czynności domowych. Nadmiar tych obowiązków zmusił go do rezygnacji z pracy zawodowej. Ponadto jak wynika z zeznań jej męża W. Ż., konsekwencją wypadku jest także to, że w znacznym stopniu została ograniczona sprawność organizmu powódki. Przebyta przez nią rehabilitacja, związana z dolegliwościami będącymi następstwem przedmiotowego wypadku nie zdołała przywrócić jej sprawności fizycznej w takim stopniu jaka była przed tym zdarzeniem. Nadal odczuwa skutki tegoż wypadku, zwłaszcza podczas wykonywania prac domowych. Są to okoliczności, które wskazują jednoznacznie, iż powódka doznała poważnych urazów w wyniku

przedmiotowego wypadku, które skutkowały długotrwałym i znacznym stopniem nasilenia dolegliwości bólowych oraz uszczerbkiem na zdrowiu.

Jak wynika z dokumentacji medycznej powódka J. Ż. z miejsca wypadku została przetransportowana karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala Wojewódzkiego w Ł., gdzie była hospitalizowana od 13.11.2010 r. do 30.11.2010 r. w Oddziale Urazowo – Ortopedycznym. W czasie hospitalizacji stwierdzono u niej otwarte wieloodłamowe złamanie 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej z przemieszczeniem odłamów, stłuczenie głowy z wstrząśnieniem mózgu, stłuczenie ściany klatki piersiowej stłuczenia powłok jamy brzusznej. W trakcie hospitalizacji założono jej unieruchomienie gipsowe lewej kończyny dolnej i założono cewnik. W pozycji leżącej utrzymywała płynną dietę, zgłaszała dolegliwości bólowe. Szpital opuściła z zaleceniem utrzymywania unieruchomienia gipsowego, zakazem obciążania chorej kończyny i poleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. W okresie od 26.01.2011 r. do 11.03.2011 r. J. Ż. była ponownie hospitalizowana na Oddziale Urazowo – Ortopedycznym Szpitala Wojewódzkiego (...), gdzie rozpoznano u niej stan po przebyłym otwartym wieloodłamowym złamaniu 1/3 dalszej kości strzałkowej lewej, zespół (...) stopy lewej, zakrzepicę żył głębokich goleni lewej. W czasie leczenia poddawana była rehabilitacji, przyjmowała leki i okłady, zalecono chodzenie z obciążeniem chorej kończyny i kontynuowanie leczenia urazów powypadkowych w Poradni Urazowo – Ortopedycznej Szpitala Wojewódzkiego w Ł.. Ponadto powódka pozostawała pod opieką Poradni (...) Leczniczej Szpitala Wojewódzkiego w Ł., gdzie korzystała z zabiegów rehabilitacyjnych w celu poprawy ruchomości chorej kończyny oraz zmniejszenia utrzymujących się dolegliwości bólowych (dowód: historia choroby k. 11 – 46, dokumentacja medyczna k. 95, akta szkodowe, opinia sądowno – lekarska k. 128 – 138, zeznania powódki k. 215v. – 216). Dolegliwości bólowe u powódki bezpośrednio po wypadku miały charakter dolegliwości średnich, a po wypisaniu ze szpitala uległy złagodzeniu do lekkich, lecz ze względu na zapalenie żył mogły wzrosnąć do średnich. Występowały podczas czynności dnia codziennego, przy dźwignięciu, przy dłuższym chodzeniu, przy pracach domowych (historia choroby z poradni urazowo – ortopedycznej k. 11 – 46, dokumentacja medyczna k. 95, akta szkodowe, opinia sądowno – lekarska k. 128 – 138, zeznania powódki k. 215v. – 216, zeznania świadka W. Ż. k. 81 – 82).

Zakres obrażeń ciała doznanych przez powódkę na skutek przedmiotowego wypadku, proces i okres leczenia, stopień nasilenia poszczególnych urazów i dolegliwości bólowych, a także wysokość uszczerbku na zdrowiu wynika również z opinii biegłych lekarzy, sporządzonej w niniejszej sprawie.

Z opinii lekarskiej sporządzonej przez biegłego sądownego z zakresu (...) i z zakresu chirurgii W. M. wynika, iż dolegliwości, na które uskarżała się powódka pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym z wypadkiem, w którym uczestniczyła. W jego wyniku doznała otwartego wieloodłamowego złamania 1/3 dalszej części kości strzałkowej lewej z przemieszczeniem odłamów powikłane zapaleniem żył głębokich goleni lewej i zespołem (...) stopy lewej, stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia klatki piersiowej i stłuczenia powłok jamy brzusznej. Obrażenia w postaci stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia klatki piersiowej i stłuczenia powłok jamy brzusznej miały charakter czasowy i nie pozostawimy następstw wypadku, zaś złamanie kości strzałkowej lewej uległo wygojeniu z pozostawieniem blizny po doznanej ranie, a po zapaleniu żył głębokich goleni lewej pozostały trwale następstwa w postaci drobnych skrzeplin przyściennych żył głębokich oraz niewydolność bierna aparatów zastawkowych żył głębokich. Wysokość uszczerbku na zdrowiu powódki spowodowanego skutkami przedmiotowego wypadku biegli ustalili w sumie na 13 % w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie zasad orzekania o trwałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu (Dz. U. nr 234, poz. 1974 z późn. zm.). Na uszczerbek ten składał się trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 10 % oraz długotrwały uszczerbek na zdrowiu w związku z następstwami wypadku w wysokości 3 %. W ocenie biegłych dolegliwości bólowe u powódki bezpośrednio po wypadku miały charakter dolegliwości średnich, a po wypisaniu ze szpitala uległy złagodzeniu do lekkich, lecz ze względu na zapalenie żył mogły wzrosnąć do średnich. Dolegliwości bólowe spowodowane następstwami wypadku występowały u powódki podczas czynności dnia codziennego, przy dźwignięciu, przy dłuższym chodzeniu, przy pracach domowych. Występowały one okresowo, nasilały się po wysiłku fizycznym i po dłuższym chodzeniu. Przez okres miesiąca po pierwszym wypisaniu ze szpitala powódka wymagała opieki osób trzecich przez 4 godziny na dobę, po upływie tego okresu do 26.01.2011 r. przez 3 godziny na dobę, po wypisaniu ze szpitala w dniu 11.03.2011 r. pomoc

osób trzecich była konieczna przez 2 godziny na dobę, a w kolejnym miesiącu potrzebowała pomocy przez godzinę dziennie (opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138).

Sąd podzielił w całości powyższą opinię biegłych. Jest ona bowiem jasna, pełna i rzetelna. Została sporządzona w oparciu o dokumentację medyczną powódki oraz poprzedzona bezpośrednim jej badaniem. Ponadto biegli w sposób szczegółowy i wnikliwy uzasadnili swoje stanowisko. Pełnomocnicy stron zaś nie kwestionowali ich ustaleń.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość skutków zdarzenia wywołującego szkodę, wiek osoby poszkodowanej, utratę pewnych przymiotów lub możliwości życiowych, stopień winy sprawcy szkody.

Określając kwotę zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze, że zdrowie jest dobrem szczególnie cennym. Nie ma możliwości precyzyjnego określenia doznanej przez osobę krzywdy. Szczególnie trudno jest przełożyć doznane cierpienia na konkretną kwotę pieniężną. Dlatego też Sąd z dużą ostrożnością rozważył wysokość kompensaty pieniężnej jaką należało przyznać powódce za doznaną krzywdę. Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie kwotą adekwatną do doznanych przez J. Ż. cierpień w wyniku przedmiotowego wypadku będzie kwota 28.000. Kwota ta wraz z kwotą 10.000 zł, otrzymaną od pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym, w ocenie Sądu, będzie stanowiła dla powódki odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do czasookresu i stopnia nasilenia jej cierpień po wypadku. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż obrażenia doznane przez powódkę były trwałe, spowodowały łącznie 13 % uszczerbek w jej zdrowiu i pozostawiły ślady na przyszłość. Cierpienia fizyczne trwały kilka miesięcy i były związane z otwartym wielodłamowym złamaniem 1/3 dalszej części kości strzałkowej lewej z przemieszczeniem odłamów powikłane zapaleniem żył głębokich goleni lewej i zespołem (...) stopy lewej oraz stłuczeniem głowy ze wstrząśnieniem mózgu. Rehabilitacja wprawdzie przyniosła poprawę jednakże skutki wypadku, tak w sferze fizycznej jak i psychicznej powódka odczuwa w dalszym ciągu. Istotny niewątpliwie jest fakt dwukrotnej hospitalizacji powódki, obejmujący okres około 2 miesięcy. Przez okres 6 tygodni nosiła ona opatrunek gipsowy. Odczuwała ból i drętwienie. Leczenie powódki nie przebiegało pomyślnie, stąd też konieczna była ponowna hospitalizacja w związku z powstałym zapaleniem żył głębokich goleni lewej. Poważne uszkodzenie kończyny było dla powódki nie tylko obciążeniem fizycznym, ale i psychicznym, gdyż po zdjęciu opatrunku gipsowego rana nie zagoiła się w sposób prawidłowy i nastąpiła konieczność ponownej hospitalizacji. Pojawiło się nawet zagrożenie amputacji nogi, co stanowiło dla powódki duże przeżycie emocjonalne i dyskomfort psychiczny.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę w ocenie Sądu zasądzona kwota jest odpowiednia do doznanych przez powódkę krzywd, a zwłaszcza stopnia i czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałości skutków przedmiotowego wypadku wywołującego szkodę, jej wieku oraz utraty pełnej sprawności fizycznej, jaką miała przed wypadkiem.

Z tego też względu na podstawie art. 445§1 kc orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O odsetkach od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc w zw. z art. 817 § 1 kc, określając początek ich biegu, zgodnie z żądaniem pozwu od dnia wyrokowania, tj. od dnia 25.11.2014 r.

Powódka w piśmie procesowym z dnia 20.02.2014 r. rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 2.476 zł z ustawowymi odsetkami z tytułu zwrotu kosztów opieki osób trzecich (k. 155 – 156). Ostatecznie powódka w piśmie procesowym z dnia 19.09.2014 r. sprecyzowała żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie od pozwanego kwoty 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 586 zł tytułem odszkodowania z tytułu kosztów sprawowania opieki przez osoby trzecie wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania do dnia zapłaty, cofając powództwo w zakresie żądania kwoty 1.890 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki (k. 203).

Strona pozwana w piśmie procesowym z dnia 6.10.2014 r. wyraziła zgodę na cofnięcie powództwa w zakresie kwoty 1.890 zł z tytułu opieki przez osoby trzecie i wniosła w tym zakresie o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej

kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 210), wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie jako nieudowodnione.

Z uwagi na cofnięcie przez stronę powodową powództwa w zakresie żądania kwoty 1.890 zł z tytułu odszkodowania stanowiącego zwrot kosztów opieki osób trzecich, na co pozwany wyraził zgodę, Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie na podstawie art. 355 kpc.

Jak wynika z opinii biegłych przez okres miesiąca po pierwszym wypisaniu ze szpitala powódka wymagała opieki osób trzecich przez 4 godziny na dobę, po upływie tego okresu do 26.01.2011 r. przez 3 godziny na dobę, po wypisaniu ze szpitala w dniu 11.03.2011 r. pomoc osób trzecich była konieczna przez 2 godziny na dobę, a w kolejnym miesiącu potrzebowała pomocy przez godzinę dziennie (opinia sądowo – lekarska k. 128 – 138). A zatem przez 31 dni powódka wymagała opieki osób trzecich przez 4 godziny na dobę co daje 124 h, przez 26 dni - 3 h co daje 78 h, przez 30 dni - 2 h co daje 60 h, przez 30 dni - 1 h co daje 30 h, łącznie 168 h. Opiekę w tym zakresie sprawował mąż powódki, co wynika z zeznań powódki przesłuchanej w charakterze strony oraz z zeznań jej męża.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 21.09.2005 r. V CK 150/05 wskazał, że dla ustalania nieudokumentowanych kosztów sprawowania opieki, punkt odniesienia powinno stanowić minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w tym czasie.

Minimalne wynagrodzenie za pracę w okresie od 1.01.2010 r. do 1.01.2011 r. wynosiło 1.317 zł (MP z 2009 r. nr 48, poz. 709). Zatem stawka za jedną godzinę wynosiła 8,23 zł. Taką też stawkę Sąd przyjął do ustalenia kosztów sprawowania opieki nad powódką w okresie od 1.12.2010 r. do 31.12.2010 r. w wymiarze 124 h, co daje kwotę 1.020,52 zł. Za kolejne 3 miesiące, sprawowana opieka przypadła na 2011 r. Od 1.01.2011 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło 1.386 zł (Dz. U. z 2010 r nr 194, poz. 1288). Zatem stawka za jedną godzinę wynosiła 8,66 zł. Taką też stawkę Sąd przyjął do ustalenia kosztów sprawowania opieki nad powódką w okresie od 1.01.2011 r. do 26.01.2011 r. w wymiarze 78 h, co daje kwotę 675,48 zł, od 11.03.2011 r. do 11.04 2011 r. w wymiarze 60 h, co daje kwotę 519,60 zł, oraz od 12.04.2011 r. do 12.05.2011 r. w wymiarze 30 h, co daje kwotę 259,80 zł, łącznie 1.454,88 zł. Z kwotą sprawowanej opieki od 1.12.2010 r. do 31.12.2010 r. w wymiarze 124 h, w kwocie 1.020,52 zł, daje łączną kwotę 2.475,40 zł.

Pozwany przyznał powódce w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 1.890 zł z tytułu zwrotu kosztów opieki nad powódką. W tym też zakresie powódka cofnęła powództwo. Zatem do zapłaty pozostała kwota 585,40 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki z tytułu odszkodowania za koszty sprawowania opieki nad powódką przez osoby trzecie na podstawie art. 444§1 kc z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, uwzględniając fakt wygranej powódki w 72 %, jednocześnie jej przegraną w 28 %. Powódka uiściła opłatę od pozwu w wysokości 2.000 zł oraz kwotę 2.092,58 zł tytułem zaliczki na opinię biegłych. Uwzględnienia wymagało również, jako uzasadnione wynagrodzenie radcy prawnego, który reprezentował powódkę wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w łącznej wysokości 2.417 zł zgodnie z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.). Również pozwany korzystał z zastępstwa radcy prawnego, a wydatki z tego tytułu należy określić na kwotę 2.417 zł (§ 6 pkt 5 w/w rozporządzenia). W ramach wskazanych powyżej kosztów, po dokonaniu stosownych rozliczeń (po pomniejszeniu kwoty należnej pozwanemu od powódki, stosownie do przegranej, o kwotę należną powódce od pozwanego), zasądzono od powódki na rzecz pozwanego kwotę 4.010,13 zł tytułem zwrotu kosztów procesu zgodnie z pkt IV sentencji wyroku.